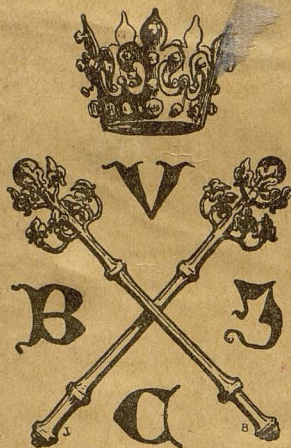
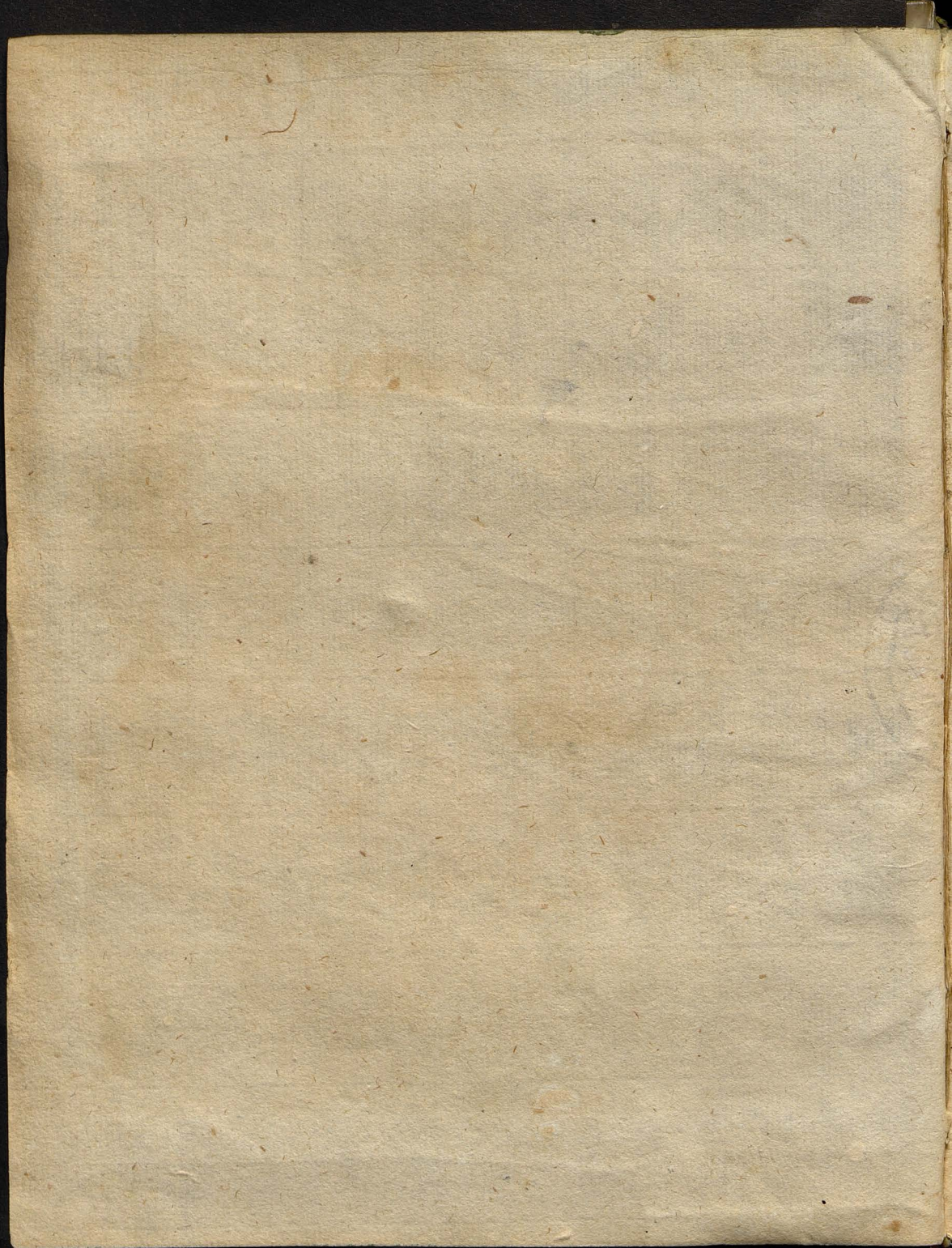

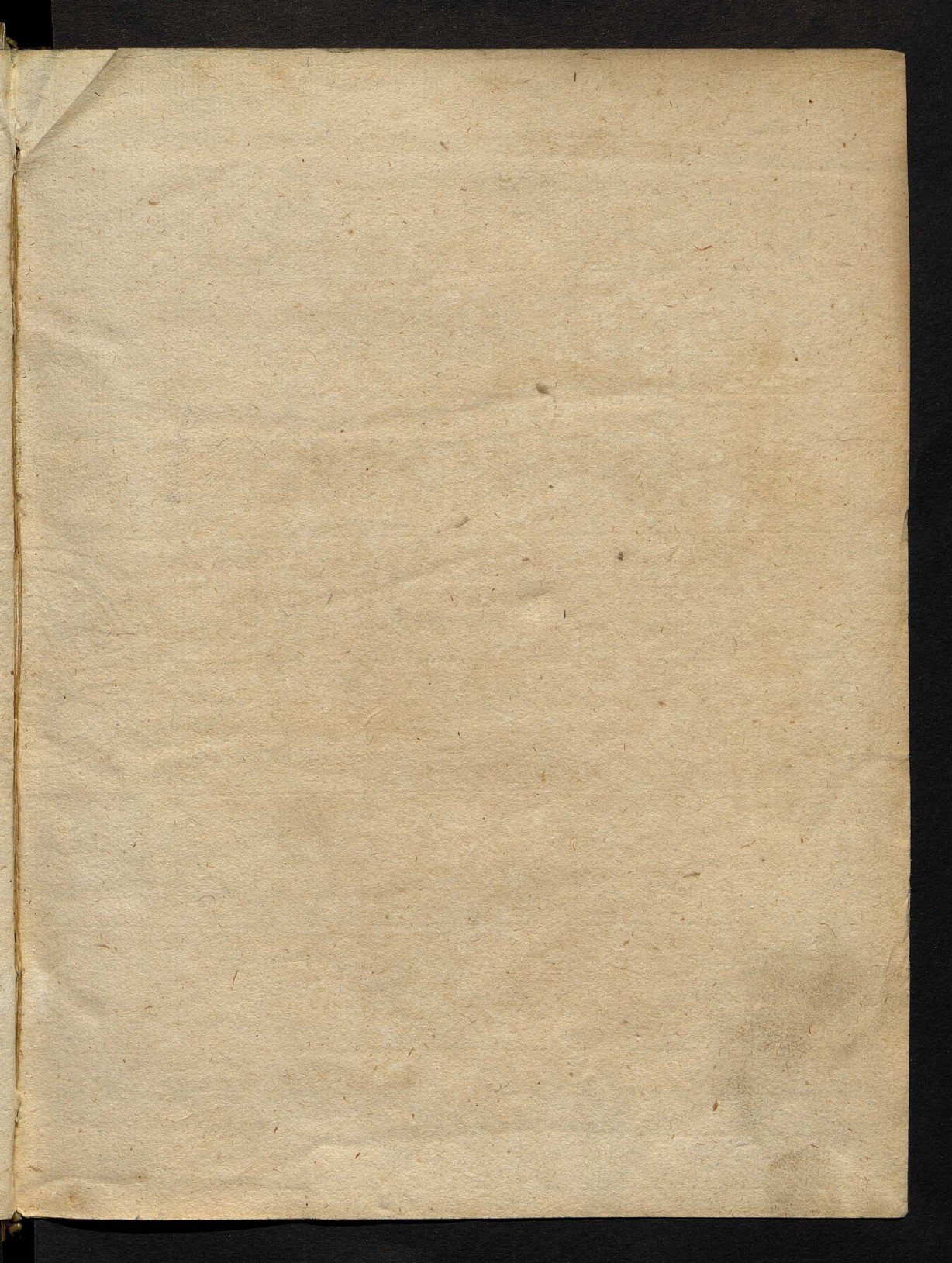
Poex: 1246

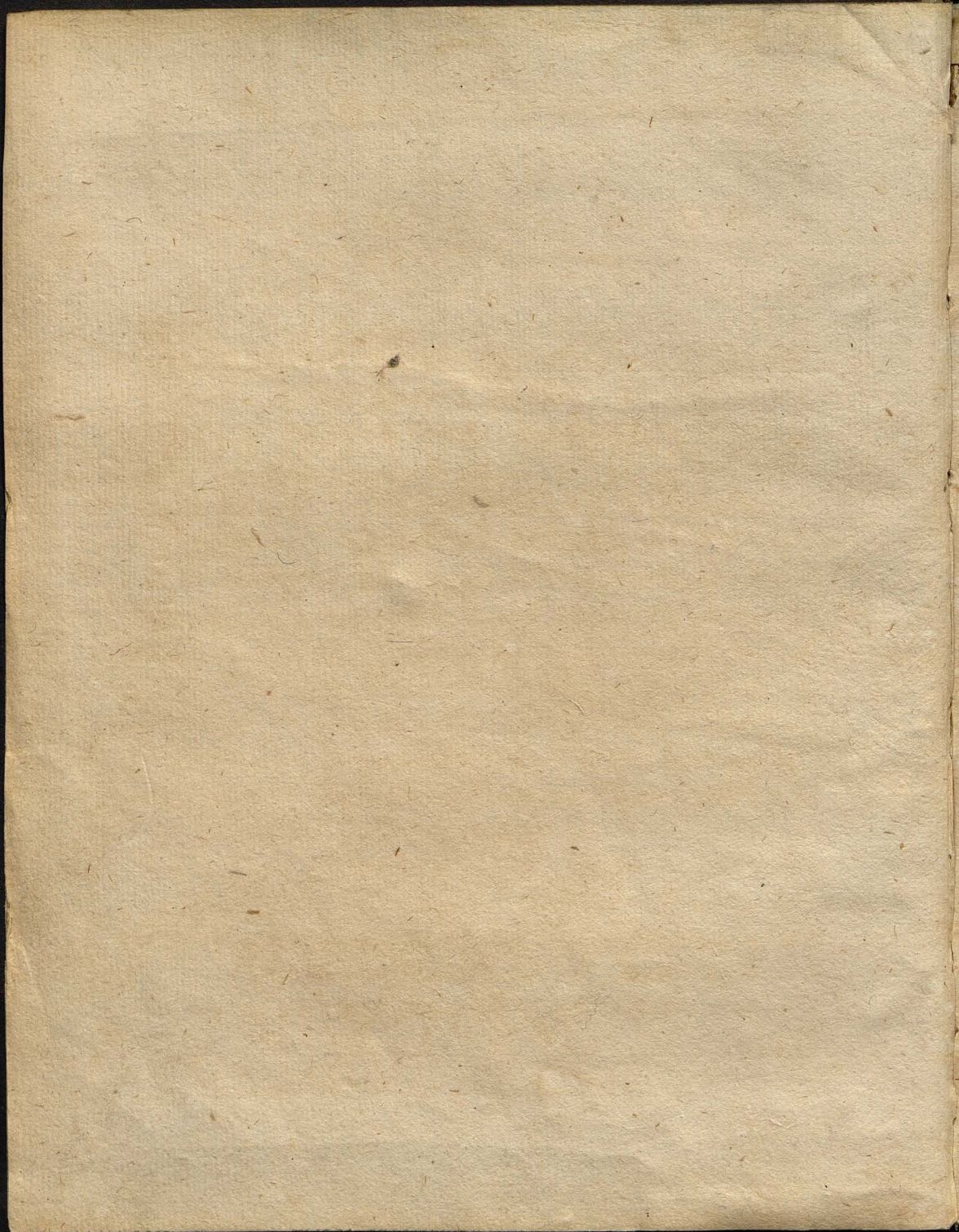

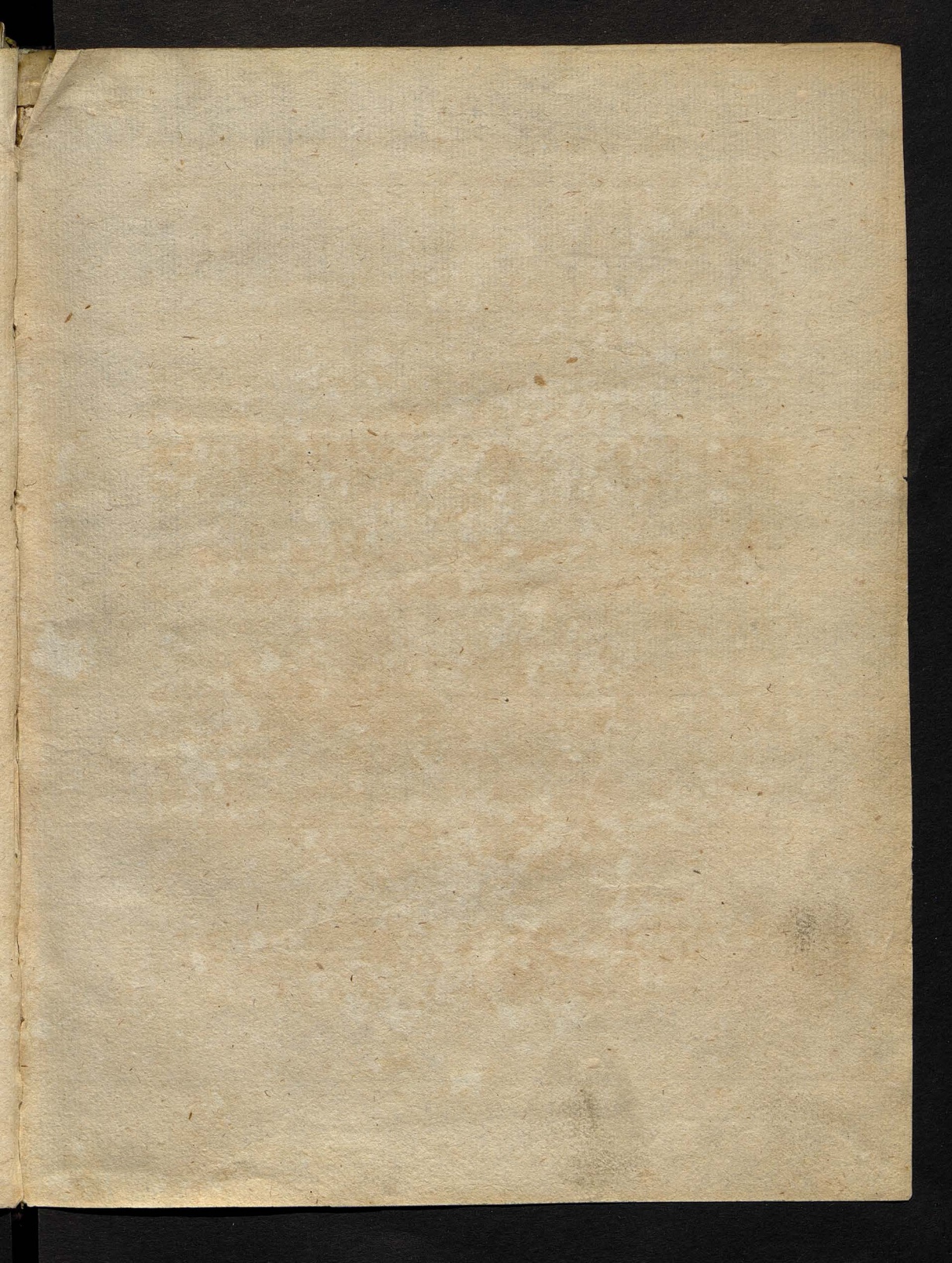
2530

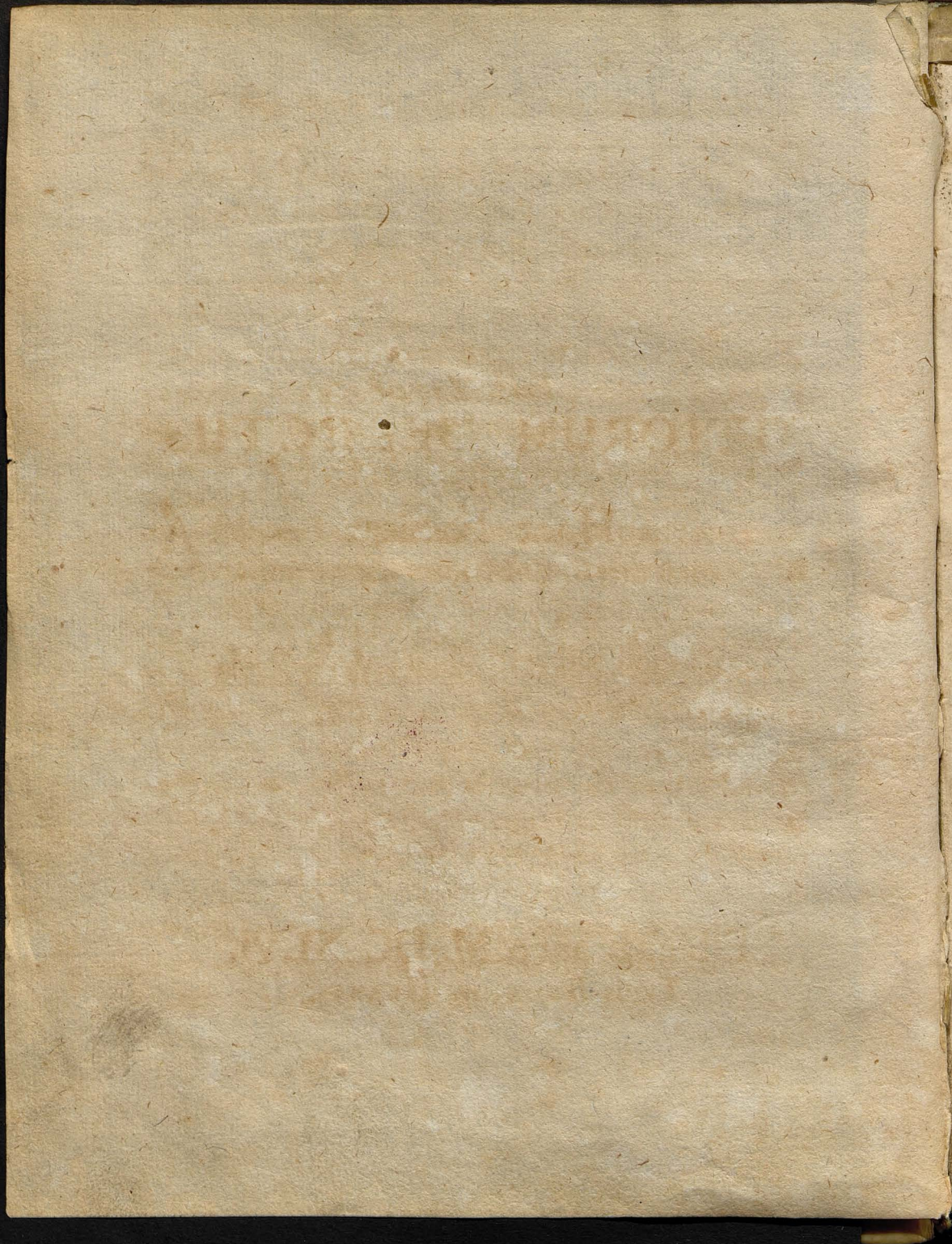
1869 11. 387

Frid. Zamelli

MANIPULUS EPIGRAMMATUM

quibus cum amplissimi Poloniae Regni decus & gloriam, tum Augustissimi Principis ac Regis VLADISLAI IV. clarissimos triumphos ac verè regias virtutes partim ante Svecorum irruptionem, partim ipso induciarum tempore profecutus est.

nunc primum editus

Typis BODENHAVSIANIS

anno M. DC. XXXVII.

*Serenissimo & Potentissimo Poloniae ac
Sveciae Regi*

VLADISLAVO IV.

Domino suo clementissimo.

VLADISLAE, Tuum profugus Scythia nomen adorat:
Hoc pronis resonant Ismara celsa jugis.
Ac quamvis habeas ambitum limite Regnum,
Vix Gothus & Moschus se neget esse Tuum.
Præstamus cultum, quem nec Tuus abnuvit hostis.
Est amor in nobis, sed colit ille metu.

Lector salve.

PLeriq; ex amicis, cum in exordio Panegyris meae, quam Augustissimo Poloniae ac Sveciae Regi VLADISLAVO IV. superiore anno inscripseram, ea verba legissem:

postquam de Te quæ sensimus olim,
Sæpeq; dictavit calamo mens conscia rerum
Te duce gestarum, Gothici sub præfide Martis
Edere nemo vetat;

quanam ac qualia essent illa de tanto Heroe antehac à me condita, per literas interrogabant. Eam rem ubi tacitâ dissimulatione transmiseram, parvâ interjectâ morâ tantum non Ad exhibendum jure nostro agebant. Misi nonnulla eorum, quæ de ingenti farragine oppidò pauca supererant: multa n. voluntariâ abdicatione, plurima neglectu, aliâ inter familiarium manus perierant. Actum quicquid istam calamitatem non subisset, ut in apertum proferrem, monere, instare: etiam addere: parum me egisse jam videri, nisi hæc suâ brevitate tamquam compendio venustatis placitura lucem adspicerent. Religionem deinceps innectebant & vota mea, qui licet his studiis modum imposuissem, dis tamen deorumq; generi ea consecra verim. Culpam deniq; commissam interpretabantur; quod iis, quæ hisce temporibus veluti seposita fuissent, neq; exolescente bellorum metu debitam sollicitudinem præstiterim, in quam animo nondum obnoxio incubueram. Quorum etsi consilium auctoritatemq; edendo hoc Epigrammatum manipulo secutus sum, eo tamen loco penes me ipsum erunt, quem Tu tribues Lector, quisquis nec amore nec odio nostri judicis. Sanè quæ me causæ in hoc argumentum induxerint, si eas edissererem; si & illud ingenuè à me dictum multorum aures feriret; In Regibus colendis nihil me aliud spectasse quàm ipsos; de odio securus præstantium hominum amorem in me facile transferrem. Verum id eam in rationem valere nolo, quam ingressus sum: quod apud pronos in favorem animos arti aut ingenio ne assererem, quod totum à benevolentia est, ejusq; in commendationem hoc esset, cujus in lubrico est firmitas. Quod si aliquod operæ pretium me fecisse intellexero, id mihi gratulabor, quod ex negotio honorem, ex otio laudem invenerim. Dabam anno Virg. part. M. DC. XXXVII. Cal. Mart.

Scythia à VLADISLAO Principe
adita.

AD Vladislai nihil est res Persica famam.
Lydorum potuit vertere Cyrus opes.
At malè se Scythico cum successoribus Orbi
Credidit: hunc Macedum fugit adire phalanx.
Roma gravis populis Scythicos tamen horruit arcus.
It formidato Sarmata noster agro.

Cùm in Moschos eorum perfidiã
excitatus moveret.

Quid sibi promittit sceleratis Moschus ab armis?
Dum Vladislai provocat arma Deus?
Nec Tu Sarmaticas sistes Smolenscia palmas.
Accipies patrium Sarmatis ipsa jugum.
Frigora nil oberunt, nihil alta Borysthenis unda.
Namq³ suam præstant diis elementa fidem.

Cùm Moschorum Regiam coepisset.

O quàm vana fuit Moschi persuasio, falli
Iuratos nullo vindice posse deos!
Perfidiam ulturi Te Vladislæ jubebant
Ire dii. Vicit Te duce noster eques.
Nunc Tu Sarmatiæ patrias puer asseris arces;
Nunc pavet ad motus Regia capta Tuos.

Cùm primam Vladislaus Princeps expe-
ditionem adversus Turcas faceret.

Desinat Herculeos sua tollere fama labores.
Vincuntur gestis ausa priora novis.
Ille puer geminos manibus compresserit angues;
Et solido constet robore Græca fides.

*Sarmaticus puer est, nec cinctus pelle sed armis,
Qui Moschum & tumidos sub pede Thracas habet:
Hi, licet Alcidae jactent cunabula Thebæ,
Misere Ogygios sub sua jura Lares:
Argolicas potuit Thrax condere regna per urbes:
Hunc tamen Illyrico jussit abire puer.*

Mars è Rhodope transfuga.

E Rhodope Martem Thraces fugisse queruntur,
Perq; Hæmi colles arma filere dei.
Sarmaticos adiit (Thraces mihi credite) campos.
Non extra laurus est deus ille suas.
Si campos habitat, res non absurda putanda est.
Quem Roma huic dederat Martia, campus erat.

De Imperio Turcico.

Ut jactat Thrace, tenuit sine limite Regnum;
Et metam Regnis hæctenus ipsa dedit.
Nunc demum Thraces Te Vladislæ rogarunt,
Fimibus ut certis Turcicâ Regna forent.

Ad Vladislaum Pr. cum unâ cum divo
Patre Sigismundo anno V. P. M. DC. XXIII.
Elbingam intraret.

Proffer ades cupidis Tua, Vladislæ, Borussis
Ora videre: fave cum Patre Rege Tuis:
Optat amans populus, quamvis mansueta probâris
Semper, & affectus pignora certa Tui.
Quam nobis hodie tacite spectantibus affers,
Hæc olim facies sceptrâ tenentis erit.

De divo Sigismundo Pol. R. Elbingam
sub noctis tempus ingrediente.

Armati stamus fessi sub pondere cives,
Drusida dum pulcram Rex Sigemundus adit,
Quò magis accelerat, lux excitat aucta calorem,
Regius hinc spendor, sideris inde jubar.
Substitit, & duplici populum ne perderet aestu,
Decrevit nostros nocte subire Lares.

Cùm Svecorum classis anno M. DC. XXXIII.
ab altissimâ Gedanensium turri spectaretur.

Svecicus infido jaçtatur in æquore miles,
Cum ratibus tumidi fluctuat unda maris.
Nondum fisa sibi se Svecia deserit ipsam,
Inq; suas silvas, quas mare versat, abit.
Quid proæ insultant? Cùm versis Svecia rostris
Se Gothico claudet imagine, tempus erit.

Cùm eadem irruptionem anno M. DC. XXVI.
in Borussiam moliretur.

Immensæ volitant super æquora Baltica pinus,
Littoraq; infestat misus in arma Gothus.
Quid querar? aut fortes hæc ignorare Polonos,
Aut nos non justo bella pavere metu?
Sunt, qui defendant patriis à portubus hostem.
Quam vereor, nè sit non satis æqua manus.

Ad Borussiam, cùm eidem Svecus
immineret.

Quid Gothicæ debes dilecta Borussia genti?
A Te quid repetit Svecia jure suum?
Penè Tibi ignotum tellus fuit Arctica nomen.
A Boreâ poteris discere flante locum.
Sed cave, quantum vis Aquiloni obnoxia non sis.
Allegant titulum nunc quoq; bella suum,

Polonia

Polonia hostibus circumfusa.

Hostibus in mediis fundavit Sarmata Regnum:
Et si quæ terræ est angulus, hostis adest.
Prosint Teutonica longum connubia gentis:
Infestam pacem Regna Thoantis habent.
Hinc Sveci & Moschi insurgunt, Thrax partibus illis,
Dum medijs profert sceptrâ Polonus agri.

In Svecicam classem, cum portum
Pillaviæ occupasset.

Nil juvat infirmam belli meditatio causam,
Infano titulo vis sine lege ruit.
Quid Gothici nautæ ratibus consternitis æquor?
Iusne solo Nereus Oceanusq; dabunt?
Ludibrium Themidos reboat fera machina ponto,
Et sub terribili littorâ classe gemunt.
Iam patris implevit nostro sub sidere laudes,
Cui summum è vobis Caesaribusq; genus.
Ille ubi res Scythicas patrio submitterit Orbi,
Attonitis vobis dicet: abite Gothi.

Poloniæ fertilitas.

Urbibus Ausoniæ Siculum rus horrea præstet,
Romaq; Sicani sumine vivat agri.
Sufficit immenso fecundâ Polonia mundo,
Trinacriæ populis quod dedit alma Ceres.
Impius est, matrem quicumq; lacesit alumnam.
Impia Sarmaticis arma minantur agris.

Linguae Latinæ in Poloniâ
integritas.

Quod nondum in cunis voces periere Latine,
Præstitit Istuleæ Sarmata potior aquæ.

Ausoni.

*Aufoniam potuere Gothi corrumpere linguam :
Quae sub Sarmatico jura dat Orbe Gothis.
Mille suo quamvis videat sub culmine gentes,
Attamen a lingua nil famulante petit.*

Poloni in Galliam missi Latinèq; loquentes,

G*Allia cum missis daret hospita tecta Polonis,
Audiuit Latio quoslibet ore loqui.
Miratae gentes Rhodanumq; Ararimq; bibentes,
Quiq; colunt Italo proxima rura solo,
Sarmaticas, ajunt, Latium migravit in oras,
Sive videt geminas Sol vagus Italias.*

Cur ferrum in pedibus gestent.

S*Imuro Theseus sua Regna coercuit uno,
Res erat in fundo non operosa brevi,
Non abit in tales spatiosa Polonia metas.
Heic aliquis major Palladis urbe locus.
Vt patriam sumto defendat Sarmata ferro,
Sub solea ferrum, quo moneatur, habet.*

Poloniae Borussiaeq; uber.

A*lma Ceres habitat, quos Sarmata conserit, agros.
Pinguia vicinus rura Borussia arat.
Delabi caelo si mallet Iupiter alto,
Casurum exciperet Prussia nostra deum.
Quam bene sunt juncta gens utraq; Rege sub uno,
In quarum veniunt diq; deaq; Lares!*

Ad Satyram Juvenalis II.

U*ltra Sauromatas fugere hinc libet & glaciale
Oceanum. In Lappis quid Juvenalis ages?*

Non

Non tuleris Borean totâ regione furentem:
Horrida damnares rura Latinus homo.
Quæ Tua de nivibus cæliq; rigore voluptas?
Odisſes, quicquid cultor egenus amat.
Carmina cecideres, nec carminis autor adesset:
Nec, quia frater abest, Musa juvaret opus.
Axe sub hoc illis jucunda silentia desunt,
Iamq; Euro sylvæ jamq; Aquilone rigent.
Et cujus caneres Vates insanus ad aures,
Si quod homo est, totum hoc aspera pellis obit?
Cum fueris, Latij veteres optaveris auras,
Subq; umbrâ patrio fonte levare sitim.
Si tamen Anſoniâ fugere atq; excedere certum est,
Ac per Sarmatiam fert via, siste pedem.
Non heic invenies positos in fronte Metellos.
Quod Tibi Roma negat, Sarmata noster habet.
Interea si quid peccatur in urbe Quirini,
Crede nec Arctoo crimen abesse polo.

Polonia sibi sufficiens.

Mella dat & lætas generosa Polonia fruges.
Sarmatico victum mundus ab Orbe petit.
Sumit Aristæi vinum de munere cultor,
Rectaq; Sarmatico de bove cœna datur.
Sunt gemmæ, puteiq; salis nitidiq; metalli.
Quod summum in forti gente, sibi satis est.

Cum posthabitis Competitorum votis
Vladislaus IV. Poloniæ Rex crearetur.

Externus sanguis non nati stirpe Polonâ,
Non capient vestra sceptrâ Polona manus,

*Ite, atque alterius diademata quarite mundi.
Sub merito generis spes peregrina jacet.
Qui Regno infestos potuit compes cere Moschos,
Atque inferre metum Thracibus, hic meruit.*

De eodem.

U*T Vladislao cognata Polonia Regnum
Traderet, à meritis causa erat una Patris.
Nec deerant alia: primas fortuna tenebat,
Quam Moschi horruerant Ismariique duces.
Quod solum poterant alij promittere Reges,
Hoc Procerum in punctis res quasi parta fuit.*

*Poloniae Regnum ab antiquorum Sarmatiã
differens.*

Q*ualis mentita est Rhiphaeos Græcia montes,
Torpere Istuleos sub nive finxit agros.
Huc si Nasonem Romana remitteret aula,
Diceret Augustum desipuisse suum.
Heic Geticum nihil est: & quamvis multa repugnent,
Sub Gothico Boreã Naso Getesque fuit.*

Ad Augustis. Regem Vladislaum IV.

V*irtutum cumulus Te, Vladislæ, coronat.
Nil sine consilio, nil facis ante preces.
Excelsam consors habitat clementia mentem:
Cui, quoties opus est, Martius ardor inest.
Pulcra quidem laus est, quam Te meruisse fatemur.
Pulcrior est, hostis quæ datur ore Tui.*

De Tartaris Pontoque Euxino.

Q*uid venit Euxinis Scythicus vastator ab undis,
Atque humana fero corpora more trahit?*

*Axenos unda fuit: reddantur nomina rebus,
Barbara si Pontum natio rursus habet.*

Liberales Polonorum, e contra Moscovitarum servile ingenium.

N*ulla fides seæta cœli decreta professa.
Non claudunt in se sidera picta deos.
Excitat armifonos libertas una Polonos.
Insanè patitur Moschus herile jugum.
Hic gelidas olim concessit & ille sub Arctos.
Imperij distant limite, plus animis.*

Iocus de Moscovitis.

O*mnia nos se suos credit Moscovia Reges.
Persvasum hoc vulgo principibusq; viris.
Fortè requirenti loculos hæc dixerat alter:
Moschorum Magno res ea nota Duci est.
At qui perdiderat, quamvis sciat omnia, non me
Mittet ad amissas Dux meus, inquit, opes.*

**Cùm Scheina Moscovitici exercitus Impe-
rator castris inclusus à Polonis arctè
obsideretur.**

S*cheina, quid & ventos & inanes respicis auras?
Quid glaciem & fontes in Tua vota vocas?
Clauderis ingenti non in Tua premia vallo:
Frigore quem spreto Sarmata miles obit.
Nec diis nec cœlo Tuus hostis, Scheina, repugnat,
Numina sed causæ novit adesse suæ.*

Ad Vladisl. R. cū Moschis victis adeoque
ad humaniorem cultum perductis in
Regnum rediret.

I Agelloniade, jam Te Tyrinthius heros
Thebarumque faber creditur esse minor.
Pugnarint monstris, cautesq; animaverit alter:
Sub Iove non duro nec rigor iste fuit.

E Moscho & Scythia est domitis Tua gloria monstris:
Climate quo mundi plus feritatis habent.

In Germanos Scheinæ militiam
sequitos.

E T nondum insanas mittes Alemania voces?
Sæpè facit miles non bona verba Tuus.
Sæpè per hoc fallens, quod maxima Numina jurant:
Venit & in Moschi perfida castra ducis.
Præmia quæ tulerit, de Moscho palma fatetur.
Infami steterat non procul ille jugo.

Moscovia nunc pervia.

C lausa fuit quondam Moscovia. Non tulit illud
Sarmata qui domuit. Nunc habet illa vias.

Bella cum Moscovitis difficillima.

M oschiaco tendit quoties sub Sole Polonus,
Ardua bella parat, nil mediocre movere.
Roma graves habuit, similes non igit in hostes.
Heic pugnat populus, ventus, & ipse locus.

In Moschos.

M Artem & Vulcanum Moscovia sepe locuta est:
Et satis in palmam credidit esse minas.
Hi di Lechigene steterunt à parte Poloni.
Disce lacesitos, Mosche, timere deos.

De iisdem.

Fecit idem Moschus, quod cretus Hamilcare fecit.
Cum voluere, datam fregit uterque fidem.
Perdedit hic patriam, periit Servitia Moscho:
Fugit & hic hostem, fugit & ille suum.
Tam meritis fas est à vindice Numine pœnis
Urgeri, quotquot fœdera rupta volunt.

Vladislaus IV. Moscoviæ domitor.

Finibus è Moschis patrios remeare Penates
Dicitur, & nrveis ire Polonus equis.
Altera Sarmaticas cumulavit adorea laurus,
Ultima Rhiphæi quas coluere poli.
Pervicit, victa potuit qui dicere genti:
Pone Tuas Aquilas, & mihi flecte genu.

De eodem.

Cedat Sarmaticis laurus Romana triumphis.
Ausonio Eoi succubere duces.
Dixerit his veniens jam se vicisse videndo:
At non de Boreâ tam citò palma data est.
Stet de fœmineo sua Romæ gloria mundo:
Qualis de Boreâ, solâ Polone Tua est.

Ad Vistulam fluvium, cum alter alveorum
ejusdem coërceretur, quò justâ aquarum mole
derivatâ etiam alter nâvigabilis
redderetur.

Vistula cornigero qui ditas amne Borusfos,
Sive freto Balthes sive receptus Habos
Quid Tua non æquo labuntur flumina cursu?
Hæc ripam exsuperant, pars habet illa vadum.

Qui fontem utiliter dispescant urbibus, adsunt:
Ducereq; in vitas machina tentat aquas.
Iam vitreis, patriæ serviorum rector, in undis
Et parat & faciet vim Tibi nostra manus.
At non infames Tibi sic ponentur habena:
Quærimus has ratibus, quas tenuere, vias.

Cùm diversi populi à Turcâ coacti aduersus
Polonos armarentur.

Sollicitat Libycas Amurates Turca cohortes:
Evocat & Syriis Marmaricasque manus.
Ingenio veniunt & Car & Græcus eodem,
Armaque pro domino gestat uterq; suo.
Ridet in hoc motu servilia corda Polonus,
Spesque suas animo liberiore fovet.

Variæ sub Turcico Imperio gentes à Polonis
in bello concisæ.

Nil mirum, antiquas Cilicem dediscere voces,
Aut Pharias gentes non sua verba loqui.
Confundunt populos gesturi prælia Thraces.
Miles in hæc Geticus Niliacusque venit.
Sarmata cùm patriis Thracas depelleret oris,
Heic Macedo, heic Lydus, ponè jacebat Arabs.

Lapporum copiarum in Borussiam è Sveciâ
metu belli missarum.

Ac gelu patitur Lappus, quem Svecia mittit.
Si qua fides ducibus, res probat illa virum.
At qui nunc Scythiam nunc Dacica rura Polonus
Pervolat, ardores fert rigidumque polum.
Vincere & hic didicit, meditatur vincere Lappus.
Quas de se faciat spes hic & ille, liquet.

Ad Vladislaum Regem!

Terrarum satis est, Tibi quod famuletur ad Austros.

Inclute Sarmatiae Rex, Tua signa refer.

Atque Euri subiecta plagis Te natio quaeris

Suspicit, & pacem sumit ab ore Tuo.

Nunc Borean spectata: nunc spes, quas fovimus, imple:

Et res sit nutu salva Borussia Tuo.

Poloni finibus suis contenti.

Hebrus & Odrysi stupuerunt Regna Tyranni,

Sarmata cum Dacis bella ciceret agris.

Ne sceptro adjiceret vacuum cultoribus Hemum,

Orabat pacem barbarus, haecque data est.

Negligit immensum sine defensoribus Orbem

Sarmata: rem Regni credit, habere viros.

Ad Vladislaum IV. Pol. Reg. induciis cum

Sveco sexennialibus expirantibus.

Aethios repetit Mahometi sinitio campos:

Deposuit nondum Moschica turba metum.

Hostis uterque Tuos, Rex Vladislae, triumphos

Condidit. Hoc actum est, ut velit aequa Gothus.

Bella quidem spirat, sumtisque ostentat in armis.

Sed loquitur vultu, dum sua vota premit.

Svetici motus post sexennales inducias

exitus.

Non procul à patrio sulcabam littore pontum,

Nocturnasque dabat fulgida Luna vias.

Hoc Superum, dixi, lumen loca lata frequentat.

Et non respiciat rura Borussia Deus?

Hæc freta classis arat, de qua nova bella resurgent.

Allapsus sonus est auribus, esse minas.

Paeta

Paçta cum Svecis.

Svecia quod pepigit, bellum cum poneret, hoc est:
Cederet ut nostra de regionis agris,
Livonibus regnet, sed regnet pace sequestrâ.
Assensum non est, ut putet esse suos.
Ipsa sibi regnet, sed parvo tempore: non est
Assensum, ut juris se putet esse sui.

Poloniæ gentisque encomium.

Vincit opes alias Lechei gloria ruris.
Sarmatico cedunt omnia Regna solo.
Vni Lechigenæ, quod paucis copia præstat,
Divitiis fundi non pericere sui.
Nemo pares retulit Seythicâ de gente triumphos.
Quicq; ducum caneret facta, Polonus erat.

Ad Vladislaum Regem.

Vladislae, Tibi gignunt Tua Regna Poëtas.
Te Lyricis celebrant corda Polona modis.
Queis Si Roma suos ausit committere Flaccos,
Sarmatiæ palmam maxima Roma dabit.
Ipse brevi meditator sed clam Te dicere versu.
Forsitán invenient & mea texta locum.

Magnifico & Generoso Dn. Christophoro Lode,
Succamerario Derpatensi, Capitaneo Golubensi, &c.
cum Pactorum subscriptionem S. R. Majestatis manu factam
Svecorum Proceribus Elbingam non sine
civium gratulatione adferret.

Salve hospes, nostræ felix caducifer urbi:
Cujus Rex nobis incipit ore loqui,

Tu vir

*Tu Ver ingenium, placidas Tu reddis olivas:
Ad sua Tu Borean claustra redire jubes.
Et dubites Lode, quem Rex tamta in munia misit,
An Tua sit civi functio grata meos
Quid Tibi nec plausum dedit ille, nec obvia venit
Turba, nec implevit longa caterva viam?
Nescivit populus jam Te succedere portis.
Iam medium intrabas plebe rogante forum.
Tunc siluit toto vocalis machina muro:
Indicio quali civicus ordo coit.
Hac quoque pars meriti delata fuisset honoris,
Si Gothus ad patrios hinc remeasset agros.
Condit, adhuc solus nobis ea fulmina Svecus,
Præcipitatque suas Te veniente moras.
Quàm bene! Cùm dicet Svecos Elbinga remotos,
Ducet ab auspiciis tempora prima Tuis.*

Ad optatissimos Quatuorviros,

Illustrissimum Dominum Dn. Casparum Comitem de Doenhoff, Palatinum Siradiensem, Vieluniensem, Boleslaviensem, Laiscensem, Radomiensem &c. Capitaneum,

Illustrem & Magnificum Dominum Iohannem Viesolowsky, Castellanium Elbingensem,

Illustr. & Magnif. Remigium de Otok Zalesky, Referendarium Regni,

Magnificum & Generosum Dominum Iohannem Zawacky, Svecensem &c. Capitaneum, Elbingam missos, ut Civitatem S R. Majestati jurejurando obstringerent.

Corda virum quatuor populo carissima nostros
Discite de rebus gaudia nostra suis.
Huc per vicinos cum vos via duceret agros,
Ivit ab his ultro Svecæ caterva focis.
Condidit adventu Gothus arma nocentia vestro,
Hic illi nostrâ summus in urbe dies.
Reddita libertas, & jura colentia pacem,
Et fera dant priscis moribus ausa locum.
Infirmis iterum cingentur sepibus horti,
Et defensa suo limite messis erit.
Sint procul hinc animi, quos unda Deusq; diremit,
Et quorum causam nemo Borusus amat.

Cum Regiæ Majestati Poloniæ Elbingenses
sacramento dicturi essent.

Maxime Rex, sub quo Boreas se claudit avitis
Fimibus, & nostro lictore Svecus abit.
Exanimus mores & quæ vix nostra fuerunt
Vota, quibus Gothicos juvit adire deos,
Mente Tui fuimus, nunc quod licet ore fateri,
In Te spes nostras dicimus esse sitas.

De tempestate ejus diei, quo Civitas Elbin-
gensium in fidem recepta est.

Manè recens orto pluviae cecidère frequentes,
Cesarunt, Regi cum data nostra fides.
Esse animum nobis sine noxâ & crimine, cœlum,
Et quæ sub cœlo sunt elementa docent.

De Glesariæ sive Pillaviensi portu.

Causa mali tamti, quo cara Borussia flagrat
(Rem bene de causis discite) portus erat.

Cingite

Cingite littoreas, quæ se via pandit, arenas
Vestibus & muris intrepidisq; viris.
Hoc facere, ô cives, quam tot tolerare labores
Præstat. Ab hoc pendet nostra labore salus.

Cùm de Vladislai Regis futuris nuptiis
rumor dissiparetur.

Plebs ignaratace. Coeunt duce Numine Regum
Fœdera: nec nubunt di sine mente deum.

Ad cives suos, cùm Poloni sub exitum anni
M. DC. XXXV. Elbingam ingrederentur,
Sveci verò eâ egrederentur.

Quis pavor, ô cives, vestras dum Sarmata portas
Intrat, & in portum Svecus ab urbe ruit?
Exeat hic rigidis numquam rediturnus in armis:
Succedat, nostri quem coluere patres.
Ne Tibi finge truces Gothico de milite vultus.
Antiquâ durant Lechica Regna fide.

Iterum de portu Pillaviensi.

Svecicus hinc miles gelidas adnavigat Arctos,
Liberatq; ex illo Prussia mole sua est.
Ne Gothicis iterum succumbat patria coeptis,
Non curvis faciles Pilla det arcta vias.
Huc vestras cum merce Gothi subducite naves,
Littore si nostro classica vestra tacent.

Ad Borusis incolas.

Et vestras reparate domos & templa deorum:
Ducat & ad summum cochlea longa tholum.

Nitantur solidis laquearia picta columnis;

Ac patulas monstrat clara fenestra vias;

Tardaque nocturnas defendat janua fraudes.

Oppositâq; cubent fœmina virg; serâ.

Hoc satis in pace est: nil roboris addite duri.

Nec duplices vectes horrisonosq; canes.

Ære suo vestras hilaret Campania turres.

Perque sacras ædes organa læta sonent:

Hæc quoque funesta seu corrupere sub armis.

Sive locopenitus mota tulere manus.

Vis manifesta nihil stabilitis legibus audet.

Arma jacent: curtas Mars habet ipse manus.

Vladislai Regis pietas erga hostem:

Migravit ventosque suos & frigora passus
Et colluctatus non bene Svecus aquis.

Parâ scopulo illisa est: nocuit jaectatio multis:

Et Gothus in nostris languidus hæsit agris:

Discite Sarmatici pietatem Regis in hostem.

Insit ali ac Medicas hunc relevare manus.

Cereris ad Iovem preces:

Spitea cum cælo vidisset mater ab alto,
Prusica Svecanas arva tenere manus:

Diversis parent Cerealia Regna patronis:

Hæc Gothus, illa meus rura Polonus habet.

Sic ait, atq; Iovem post est affata parentem:

Sit Regnum unius, da pater. Ille dedit.

Svecanæ militiæ fortuna.

Venistis Sveci jucundæ tempore messis.
Tunc vobis Boreas æquus & unda fuit.

Incubuit rigido tempestas horrida ponto,
Cum iussi patrios estis abire Lares.
Æquoreis multi vitam posuistis in undis.
Seu bene res cecidit seu malè, fortis erat.

Belli furor.

Quisquis in hoc populo depastos igne Penates;
Vstum instrumentum per fera bella, doles;
Non adeo rerum credas elementa nec ipsum,
Qui ferit ex alto, velle nocere Iovem.
In tonitru modus est & misso fulmine. Torfit
Sæpius in vitas impia turba faces.

De eodem.

Dummodo, summe parens, nostris Mars exulet oris;
Cuncta pati certum est. Mitior ira Tua est.
Dummodo Mars abeat, nos durâ grandine & imbri
Sive urge ventis. Hæc erit ira patris.

Ad cives suos, cum R. V. L. Elbingæ
portis succederet.

Palladis est habitus, quo se Rex maximus infert.
Tempora sæcundus Regia termes obit.
In promptu est, civis, de quo Tua gaudia sumas.
Quid velit hac facie pax data, deinde putâ.
Rem cumulare juvet. Pars est mens optima nostrâ.
Hanc colere inprimis tam bona diva jubet.

Ad eosdem.

Mergite vicinos, mea gens, immergite ponto;
Si quid in his Gothicis calo reliquit agris.

*Arma, quibus nocuit, non sunt in vomeris usum,
Antè fides fuerat, sed negat esse faber,
Et quorsum durent nostri monumenta doloris?
Et frangi hoc ferro rus geniale nefas.*

In Martem.

Non bene complexu Veneris requiescere Martem,
Miles Hyperboreus Teutonicusque docent.
Quicquid agris Venerum est, & quicquid in urbe venustum,
Calcat & in populo Martia turba suo.
Tale genus, Superi, vestris depellite templis.
In bello bellum Mars finit esse nihil.

Poëta quâ re se maximè com-
mendent.

Quid sit, quo placeat Poëta, dicam,
Quod mater pueris, quod huic maritus,
Quod caro juveni puella narrat,
Quod servus domini refert ad aures,
Quod tractant posito mero sodales,
Quod jactat streperi corona vulgi,
Quod Regi tribuunt Patres merenti,
Hoc scito loquitur Poëta versu.

Ad Aug. Reg. Vladisl,

Maxime Rex, gelidi ponunt cui flabra Triones,
Cui servit placidi mollior aura noti,
Quod meus absq; metu Te gestit adire libellus;
Causa est, quod vultu Te putat esse Tuo,
Nam qualem Scythico nuper sub Sole gerebas,
Induerant hostes. Non erat ille Tuus.

In stu-

In studia multitudinis.

Dum licet, ista queror: pulcras quod negligit artes
Maxima pars hominum; pars bona potat, edit.
Rebus & ingenio pauci prodesse laborant;
Et jacet in turbâ publica causa sua.
Regibus & patria pereatis inutile vulgus.
Plus verrucose functio præstat anis.

Ad Lectorem.

Arte meâ verbisque meis, quodque illa sequuntur
Ingenio Reges liberiore colo.
Sic placui semper: neque enim qui talia curant,
Conatus Superi destituere meos.
Lectori gravis est, nullumque meretur amorem,
Qui facit ad magnos verba coacta deos.

F I N I S.

Prusie Poëtarum facile Principi,

Dn. FRIDERICO ZAMELIO &c:
Patrono reverenter habendo.

I.

Cantandum canerem; sed TE cantare, Poëtæ est,
Mincias aureolâ quem dedit Andis aquâ.

Et

Et dum Te, Phœbo, tùm cedri digna cānendo,
Ipse canis, canier polcrius anne pores?
Næ Clarius, Clarij & quem cantant Numina Vatis,
A nullo poterit clarius ille cani.

II.

Ad Prusum.

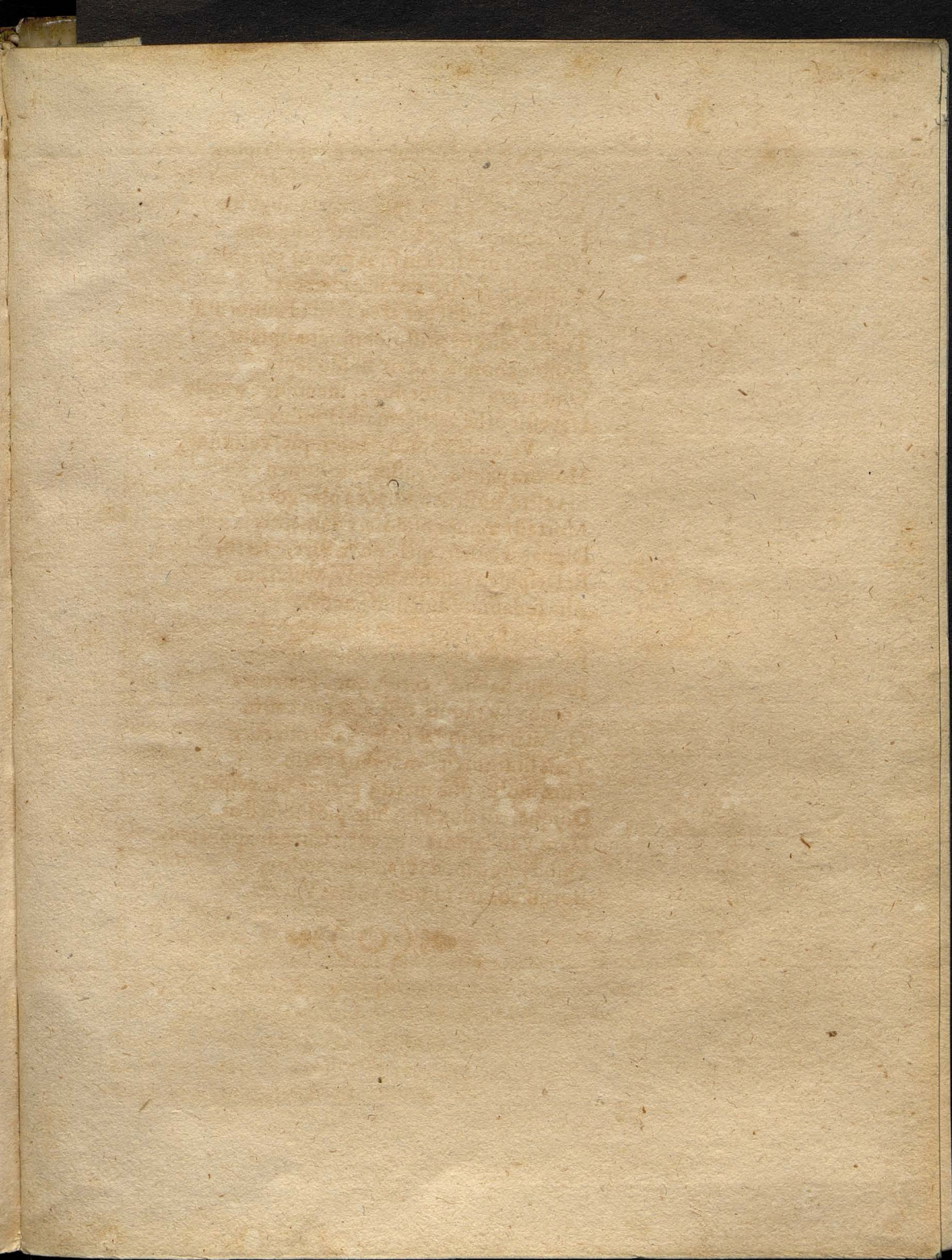
Quis tibi nunc solidi sit *virvida palma* Poëtæ,
Si me, Pruse, rogas? provocho *Zamelium*.
Fonte Caballino plenè Hic sua proluit ora.
Ac in Gorgoneo somnia monte capit.
Hinc fluitat, quicquid loquitur, spirante loquatur
Phœbo: *Metra Viri* perlege, doctus eris.

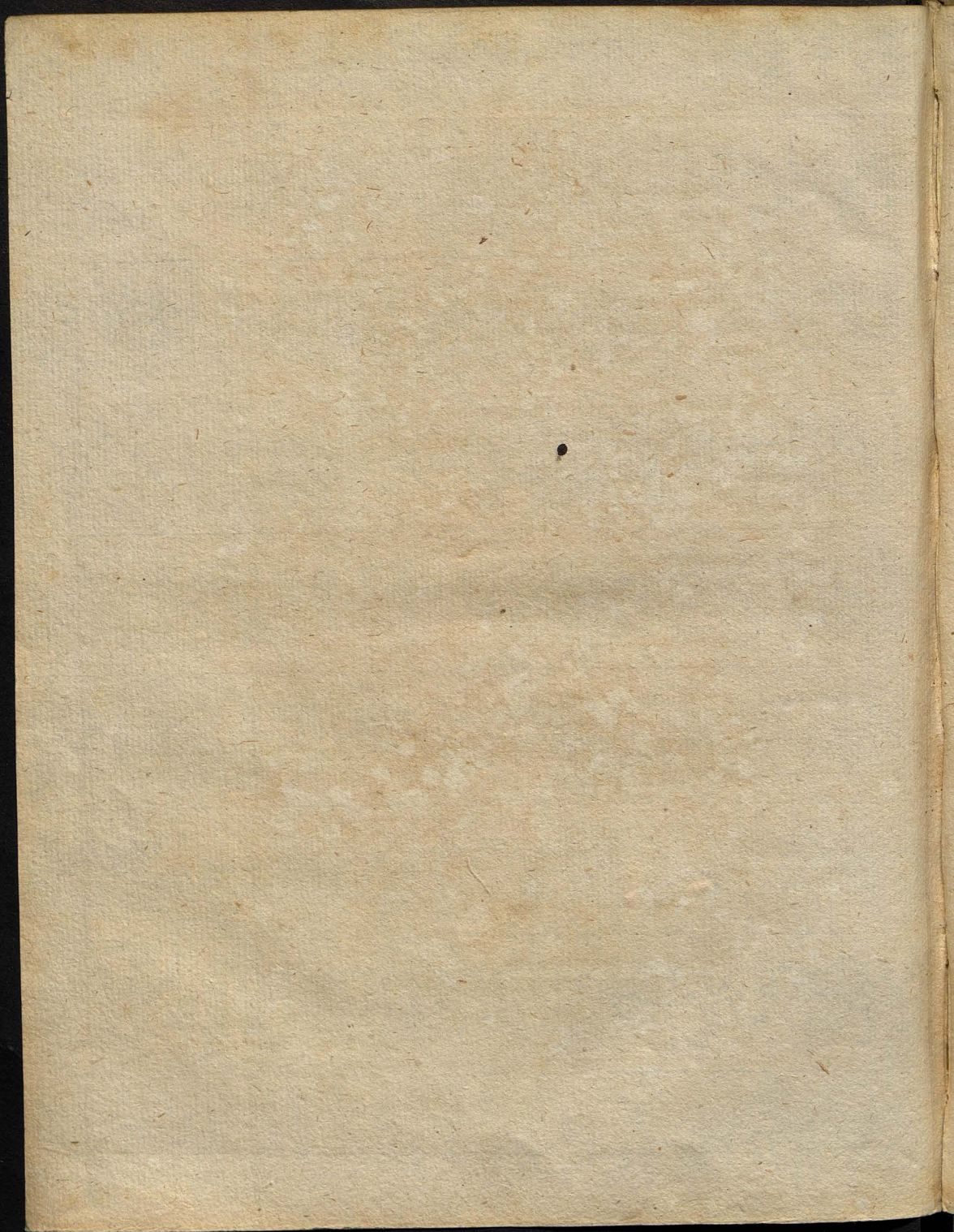
observantia & amoris

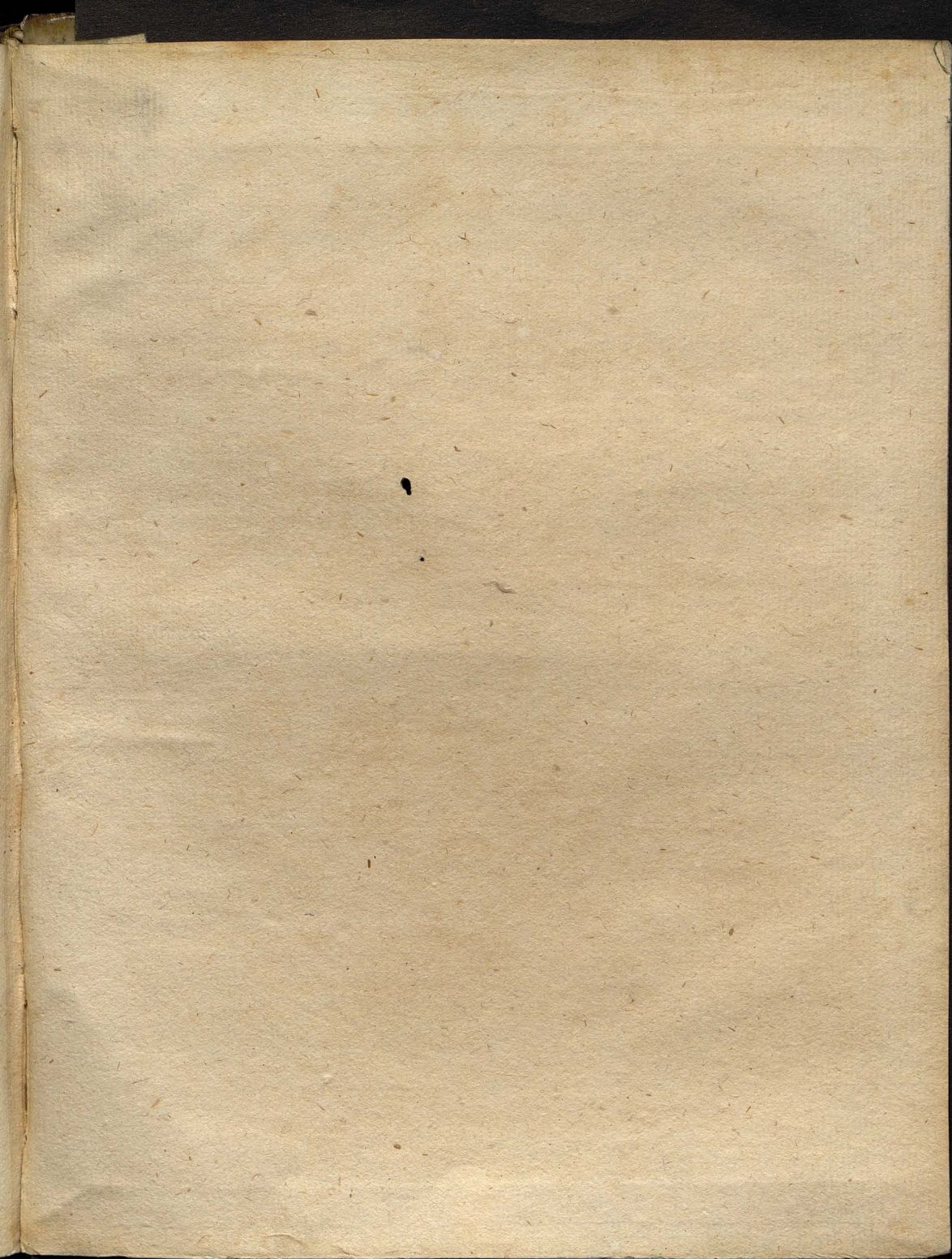
ergò

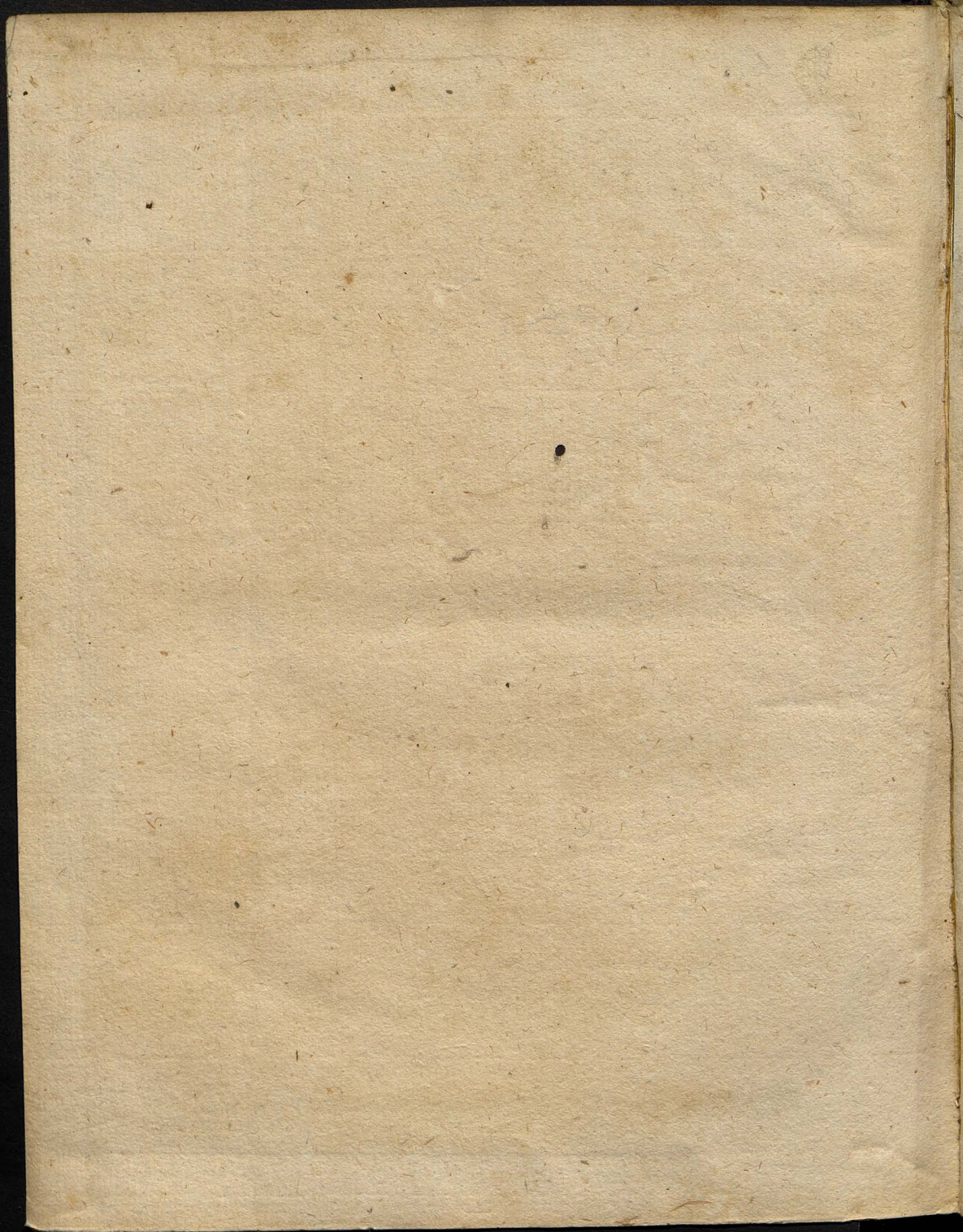
deproper.

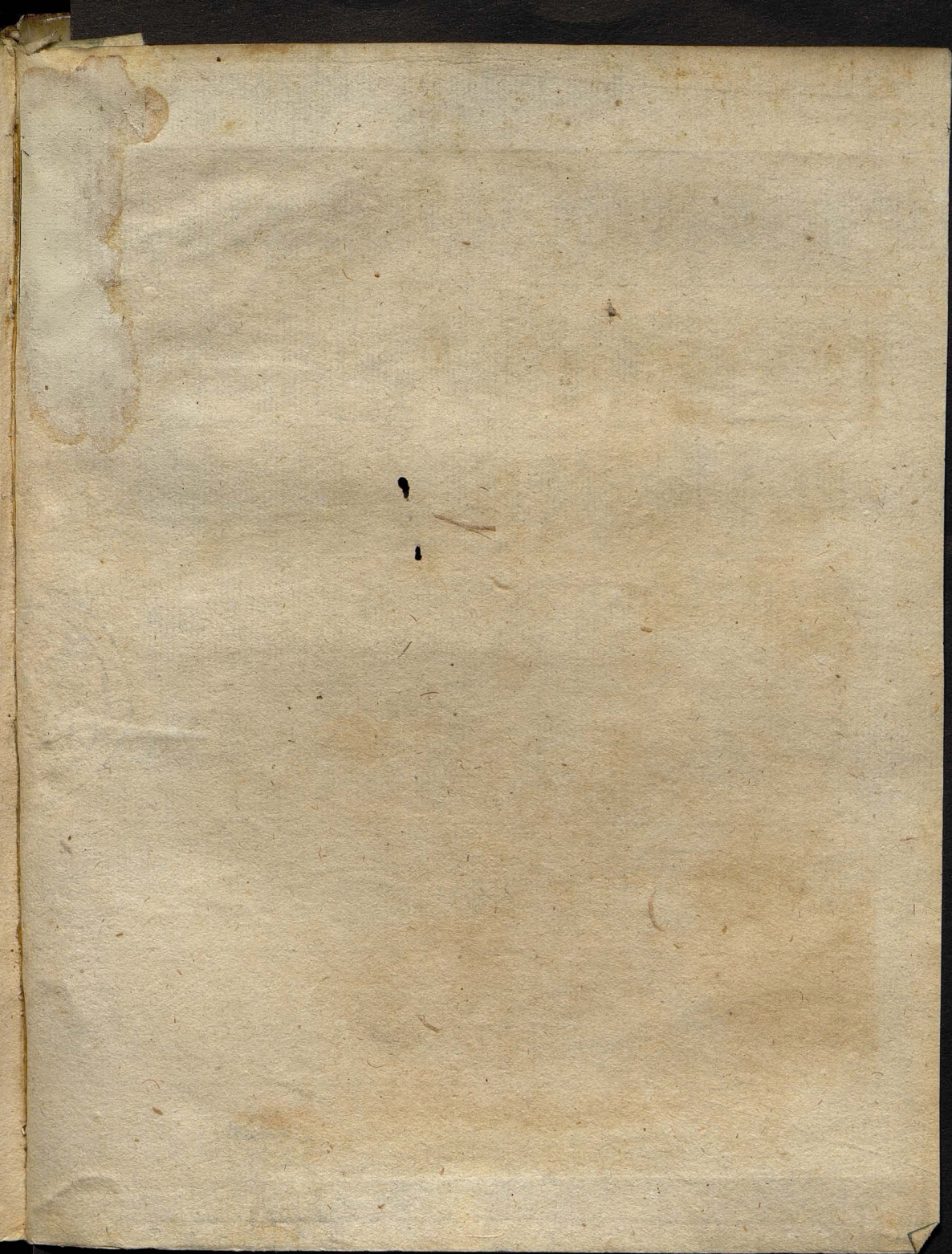
Christophorus Altus, Culmba-
censis Franco.

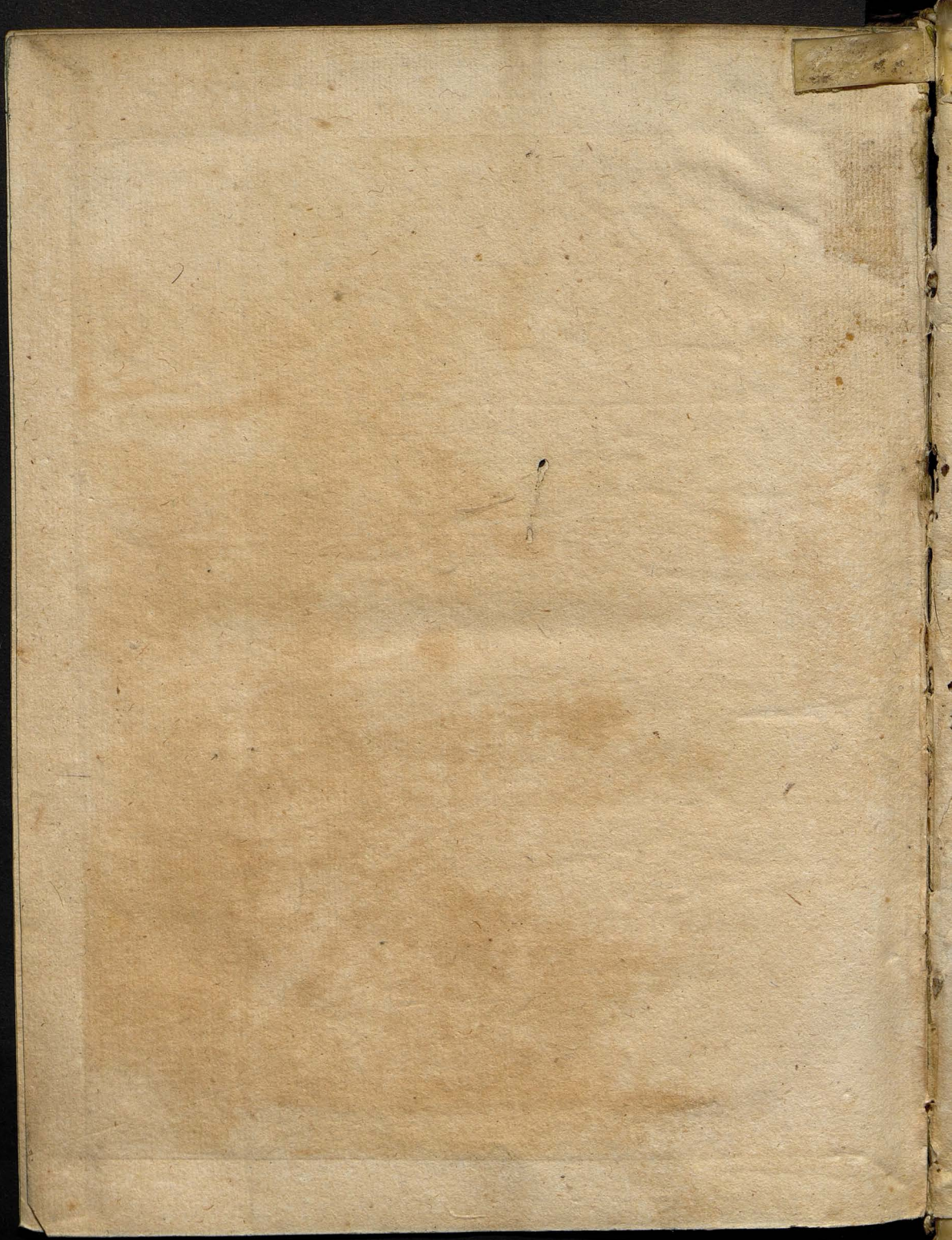

stdr0019523

Biblioteka Jagiellońska

